

שמעון בוזגלו שמישהו יקפוץ להציל!

בשירותי הספרייה באלכסנדריה

פיוט או זיון,
זיון או פיוט –
איזו דילמה קשה!

אהובתי רוצה זיון,
אבל דוקא כרגע,
כשארוס נובח מפל נקביה,
אפולון משסה בי פיוט.

אפולון או ארוס,
ארוס או פולון –
איזו דילמה קשה!

פוטו 8

בצפון, בגליל,
בחרשה שמפעם לפעם
עוברים בה נמר או ספינה;
עמק בתוכה,
בין תכיים וברושים
חי שבט אפריקאי,
בלי טקסים ומנהגים חריגים
של שבט אפריקאי מפר.
סתם אוהבים לפטפט,
לנוח, להרהר על שפת נחל –
למגנת לבם של ספנים,
הנשענים על מעקה הספינה

שם, בְּחַרְשָׁה, בְּגִלְלִיל,
וּמִסְתַּכְלִים לְמִטָּה עַל אַחַת הַבְּקִתוֹת,
הַמוֹאֲרֵת בְּאוֹר נֵר בּוֹדֵד,
וְרוֹאִים בְּכָל לֶבֶם אֵיךְ אָמְרָה
מְכִינָה אוֹתָהּ לְקִרְאָתוֹ
וּמְשַׁמֶּנֶת בְּרִכּוֹת אֶת גּוֹפָהּ,
בְּלַחֵשׁ מְלִים עֲדִינּוֹת;
אֵיךְ אִמּוֹ רוֹקַחַת מִשְׁקָה מִיַּחַד
וּמִגִּישָׁה לוֹ לְשִׁתּוֹת, בְּחִינָה,
רָגַע לְפָנַי שְׁגוּפּוֹ הַצָּעִיר
שֶׁבְכָה אֶל אִשׁ אִשָּׁה
גּוֹהֵר עַל רַגְלֶיהָ הַפְּשׁוּקוֹת
שִׁשׁוּם אִישׁ לֹא הָיָה בִּינֵיהֶן.

עוֹלָה וְיוֹרְדַת הָאֵהָבָה,
עוֹלָה וְיוֹרְדַת בְּגוּפָם הַנְּדָהֶם.

וְהָאֵמָהוֹת לְיָדָם, בְּשִׁקְטָה,
בְּגִלְמֹת אֶפְרִיקָאִיּוֹת וּפְנִים צְעוּפוֹת,
סוּפְגוֹת בְּמִטְלִיּוֹת לַחֹת, לְבָנוֹת,
אֶת הַזָּעָה הַרְבֵּה מִגּוּפָם
הַשָּׁחַר, הַנוֹצֵץ, הָעוֹלָה וְיוֹרֵד.

זֶה מֵה שְׁרוֹאִים בְּכָל לֶבֶם –
גְּבֵה, מְלִמְעָלָה – הַסְּפָנִים,
הַנְּשַׁעֲנִים עַל מַעְקָה הַסְּפִינָה
הָעֲנָקִית, הָאֲרָכָה כָּל כָּה,
שֵׁם, בְּחַרְשָׁה, בְּגִלְלִיל.

Meizu M2 Note

שם, פתאם, בתל אביב,
כשעננים כתמים
מגרדים את גבה
באצבעותיהם היפות;
שם, פתאם, בצפון תל אביב,
נחל אחד, קטן,
אכל גם כן ענק מדי
עד שמהסמרטפון
רואים רק מים.
עכשו – חרטום רחב;
זוג ילדים צוחקים;
אה, סירת פדלים נחלה.

ואב מזיע אחד.

אחר כן הוא יצטרך
לקנות להם גלידה,
ומשהו לאכל,
ועוד פעם קנוח,
ואז לשלם לחניון,
ן – אה – אגמית?
מאיפה? לאן את כבר עפה
בכנפים שחרות
מעל גבר לבן, צעיר, רזה,
עם שער בלונדיני ארוך על כתפיו,
הולך על המים בעינים כחלות
בלי להשאיר שום אדוה.
סירת מנוע דו־חיוכית
פוחתת למים את הרוכסן,
ברעש, בביקיני צהב –
מתברר שגם בפנים הם חומים.

גְּלִים, גְּלִים, גְּלִים, כְּבָדִים,
מְמַלְאִים אֶת הַמָּסָךְ הַקָּטָן.

שְׁפִיץ מְהִיר;
קִיאָק אוֹלִימְפִי
מְמַלְא אֶת הַמָּסָךְ הַקָּטָן.
טְלֹטוּל;
וְעוֹד אֶחָד.

שְׁמִי־שֶׁהוּ יִקְפֹץ לְהַצִּיל!

סִירַת הַפְּדָלִים קְרוּבָה כָּבֵר
לְשֹׁפֵךְ לַיִם הַתִּיכוֹן,
וְהָאֵב וּילְדֵיו עוֹמְדִים נִרְגָּשִׁים
מוֹל שְׁתֵּי אֲנִיּוֹת עֵנֶק,
שֶׁהִגִּיחוּ פְתָאֵם מִהֶאֱפֵק,
וּמְתַנְנְגְּשׁוֹת, בְּרִמְקוֹל כְּבוֹי, זוּ בְּזוּ.

שְׁמִי־שֶׁהוּ יִקְפֹץ לְהַצִּיל!

גָּבֵר לְבָן, צְעִיר, רְזָה,
עִם שְׁעָר בְּלוֹנְדִינִי אֶרֶךְ עַל כְּתָפָיו,
הוֹלֵךְ עַל הַמַּיִם בְּעֵינָיִם כְּחֻלּוֹת
בְּלִי לְהִשְׁאִיר שׁוֹם אֲדוּהָ.